

Nr 228.

Av herrar **Norling** och **Norin**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition angående dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 95 till riksdagen med förslag till kungörelse med allmänna grunder för dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst m. m. föreslås en procentuellt sett väsentlig förskjutning till förmån för högre inkomsttagare vid tillmätandet av dyrtidstillägg.

En stor del av de lägre befattningshavarna i statstjänsten bliva efter ovannämnda förslag alltjämt icke tillräckligt kompenserade för dyrtidens verkningar. I synnerhet framträder detta förhållande starkt då det gäller tjänstehavare med försörjningsplikt. Skulle ytterligare en höjning utöver Kungl. Maj:ts förslag företagas berörande själva grundtalet, bleve följden, att en dylik höjning verkade ända upp i de högsta lönegrupperna, därest begränsning icke skulle ifrågakomma. Men även om så skulle ske, bleve genom en dylik grundtalshöjning en del kvinnliga befattningshavare, exempelvis telefonister, samt ynglingar delaktiga av densamma. De skäl, som tala för att ovannämnda kategorier befattningshavare jämväl skulle åtnjuta en förhöjning utöver Kungl. Maj:ts förslag, torde icke vara så starka som beträffande de gifta manliga befattningshavarna i de lägre lönegrupperna. En både rättvis och ur statsfinansiell synpunkt fördelaktig lösning skulle säkert vinnas, därest ett visst tillägg utginge till gifta manliga befattningshavare samt änklings, vilka ha försörjningsplikt mot ett eller flera minderåriga inom äktenskapet födda barn.

På grund av vad vi här ovan anfört föreslås,

att riksdagen måtte besluta, att, utöver vad Kungl. Maj:t i proposition nr 95 föreslår, ett tillägg av 300

kronor må enligt här ovan angivna grunder utgå till gift manlig befattningshavare, vars fastställda lön icke överstiger 4,000 kronor.

Stockholm den 27 februari 1920.

N. S. Norling.

Per Norin.